

подаденитѣ съчинения. Тѣ били много. Председателѣтъ на конкурсната комисия пристигналъ. Тържеството било голѣмо. Великолепниятъ салонъ билъ украсенъ съ народни знамена. Отвѣнъ зданието било сжщо украсено. Пристигнали съ блѣскави колесници професори, писатели, министри, именити граждани — всички облѣчени съ най-скъпи дрехи. Салонѣтъ и коридоритѣ били препълнени отъ зрители. Между гѣхъ до задната стена се мждрѣло право едно сухичко и блѣдничко момче, което, като студентъ, се промѣкнало на крайцеца въ салона.

Председателѣтъ Рангависъ дава знакъ, че ще говори. Настѣпва мрѣтва тишина въ салона. Председателѣтъ казва :

— Получиха се много съчинения за конкурса. Комисията прочете всички. Отъ тѣхъ се избра най-хубавото. Човѣкѣтъ, който го е написалъ, е истински поетъ. Чудно е само, защо въ книгата сж поставени такива варварски имена като: Стойко, Ради, Неда, Пена и други. Съчинението носи название *Арматолосъ (Вѣоржженикѣтъ)*. Това е една чудна по хубостъ поема, въ която се описва храбростѣта на единъ вѣоржженъ мжжъ (войвода), който се бори съ неприятелитѣ за защита на своя родъ и своето отечество. Кой е писателѣтъ ? Комисията не знае.

Григоръ Пърличевъ, както билъ свитѣ при стената, подскокналъ като отъ стрела пронизанъ. Разтрепералъ се отъ радостъ, и лицето му се изчервило като кичовска ябълка. Той никому не казалъ нищо, измѣкналъ се мълкомъ, преди да се разпустне събранието. Замисленъ въ себе си, той вѣрвѣлъ по улицата като замаянъ. Единъ неговъ приятелъ, грѣкъ — студентъ, го хваналъ за рамото и го попиталъ :

— Бѣше ли на събранието ? — Бѣхъ. — Чу ли, че въ Гърция се е родилъ такъвъ великъ поетъ, какѣвто е билъ нѣкога Омиръ, който написалъ поемата за Троян-